

ת"פ 14944/08/18 - מדינת ישראל נגד יצחק גבאי, עידן קוסאיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14944-08-18 ישראל נ' גבאי(עצור בפיקוח)
ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

1. יצחק גבאי (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד
עידן גמליאלי
2. עידן קוסאיב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גבי
טורנשווילי

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם מס' 2

הרקע:

1. הנאשם מספר 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים, בכך ששידל קטין להשיג סם מסוכן או להשתמש בו, לפי סעיף 21(א)(3) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973, בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא, לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה האמורה בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, בעבירה אחת של הדחת קטין לסמים מסוכנים, בכך שנתן לקטין סם מסוכן, לפי סעיף 21(א)(1) לפקודה הנ"ל, ובעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) לפקודה הנזכרת.

הסדר הטיעון כלל הסכמה לפיה המאשימה תגביל את עצמה לעונש מאסר בפועל למשך 19 חודשים בצירוף ענישה נלוות, בעוד ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

2. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשמים כולל בחובו שלושה אישומים.

א. **האישום הראשון** נוגע כולו לנאשם 1 בלבד, והעובדות שבו אינן רלוונטיות לנאשם או לעבירות בהן הורשע.

ב. על פי עובדות **האישום השני**, עובר ליום 13/7/2018 הכיר הנאשם את ז.ל.א., קטין יליד 2002 (להלן: "**הקטין**"), וידע שהוא קטין. לאחר ששמע מהקטין שהוא שרוי במצוקה כלכלית ואישית, הציע לו הנאשם לסחור בסמים בירושלים ולהפיק מכך רווח כספי. הנאשם הציע לספק לקטין סם מסוכן מסוג קנבוס, אותו ימכור לאחרים, והשניים יתחלקו ביניהם ברווחים. הקטין, שנענה להצעה, הזמין חדר במלון מקס בירושלים, כאשר הנאשם מלווה אותו בתהליך ההזמנה. בהמשך לכך מסר הנאשם לקטין סך של כ-1,700 ₪, לצורך מימון חדר המלון, וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-50 גרם. הנאשם אמר לקטין שיש לחלק את הסם למנות לצורך מכירתו.

ביום 15/7/2018 נסע הנאשם עם הקטין לירושלים, יחד עם קטין נוסף שזהותו אינה ידועה, על מנת ללוות אותו בתחילת דרכו במכירת הסמים.

בהמשך, הנאשם אמר לקטין כי נאשם 1 ינחה אותו בנוגע למכירת הסמים. בין יום 16/7/2018 ליום 18/7/2018 יצר נאשם 1 קשר עם הקטין מספר פעמים, באמצעות הטלפון או בבית המלון, והנחה אותו לסחור בסם שמסר לו נאשם 2, בכמות שנעה בין 1 גרם לבין 5 גרם ללקוח, בתמורה לסך של 100 ₪ לכל גרם. נאשם 1 הנחה את הקטין בנוגע למכירת הסם ללקוחות, לרבות מיקום העסקה, מועדה, כמות הסם ומחירו. כמו כן, נאשם 1 הדריך את הקטין כיצד לחלק את הסם למבחנות פלסטיק. בהתאם להנחיות שקיבל מנאשם 1 היה הקטין מגיע לרחוב החבצלת בירושלים, או סמוך לו, מזהה את הלקוח ומבצע את העסקה.

במהלך התקופה האמורה הנאשם יצר קשר עם הקטין על מנת לברר כיצד מתקדמת מכירת הסם, שאל לשלומו וקנה עבורו מצרכי מזון והיגיינה.

בדרך זו ביצע הקטין כעשר עסקאות סם בתמורה לסך של כ-4,000 ₪.

ביום 18/7/2018, או בסמוך לכך, הנאשם ביקש מנאשם 1 לקבל עבורו את הכסף ממכירת הסמים על ידי הקטין. הקטין מסר את התמורה לנאשם 1, כאשר חלק ממנה, בסכום שאינו ידוע, אמור היה להגיע לנאשם 2. כמו כן מסר הקטין לנאשם 1 את המפתח לחדר המלון.

בתמורה למעשיו קיבל הקטין כמה מאות שקלים.

ג. על פי עובדות **האישום השלישי**, במהלך חודש ספטמבר 2018 החזיק הנאשם בדירת מגוריו מספר שקיות, בהן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 500 גרם נטו.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה של הדחת קטין לסמים מסוכנים וסחר בסם מסוכן שביצע הנאשם נע בין 18 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, וכי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית נע בין 8 חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש כולל של 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את גילו הצעיר, את עברו הפלילי הנקי ואת האחריות שנטל על מעשיו.

4. ההגנה מצידה ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, כ-5 חודשים.

לטענת הסניגור, הרוח החיה מאחורי עבירות הדחת הקטין לסמים מסוכנים היה נאשם 1, ולא הנאשם. לעניין זה הפנה לכך שנאשם 1 הוא זה שהנחה והדריך את הקטין באופן יומיומי בדבר חלוקת הסם ומכירתו. הסניגור הדגיש כי התמורה הכוללת שהתקבלה ממכירת הסם על ידי הנאשם הסתכמה בסך של 4,000 ₪, כאשר לטענת הנאשם הוא לא קיבל דבר.

לטענת ההגנה, הנאשם הורשע בריבוי עבירות באופן מלאכותי בלבד. מהותית, כך טענה, הנאשם מכר לקטין פעם אחת בלבד סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 50 גרם. הקטין הוא שחילק את הסם למנות ומכר אותו לרוכשים שונים, כאשר לנאשם לא היתה אפשרות לשלוט על מספר המנות או העסקאות.

הסניגור הדגיש כי הנאשם צעיר שעברו הפלילי נקי, וטען כי הוא נטל אחריות על מעשיו עוד בעת חקירתו במשטרה. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולקשיים המשמעותיים שחווה, כמפורט בתסקיר, וציין כי הוא נרתם להליך הטיפול בתוך בית המעצר, מאחר שלא התאפשר לו להשתלב בטיפול במסגרת חלופת מעצר, בהעדר ערב צד ג'. לעמדתו, יש להעביר לנאשם מסר לפיו יוענק גמול חיובי לנטילת האחריות, ויש לפתוח לו פתח לשקם את חייו ולסייע לו בכך.

לעמדת ההגנה, מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים לו מצוי בתחתיתו של מתחם העונש ההולם.

5. הנאשם בטיעונו הביע חרטה על מעשיו, טען כי נטל אחריות על מעשיו כבר מהרגע הראשון וכי הוא מנסה לשקם את עצמו ועושה לצורך כך כל שביכולתו.

תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן פירט בתסקיר שערך את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והרפואיות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם צעיר כבן 21, אשר חווה במהלך חייו קשיים לא מבוטלים, במיוחד בשל מורכבות יחסיהם של הוריו, התנהלותם והיעדרם מחייו היומיומיים. בהעדר גורמי תמיכה משמעותיים ומכונים, הוא החל במעורבות שולית עוד בהיותו בן 18 וקיבל פטור משירות צבאי. קודם מעצרו הוא עבד בעבודות מזדמנות, התגורר אצל חברים ונעדר כתובת מגורים קבועה.

שירות המבחן ציין כי אין לנאשם הרשעות קודמות. הוא נטל אחריות על מעשיו והביע עליהם צער וחרטה. להתרשמות שירות המבחן, בעת ביצוע העבירות הנאשם היה ממוקד בצרכיו, ולא היה מסוגל לראות את צרכיו וטובתו של הקטין. הנאשם מכיר בהתנהלותו הבעייתית, מעוניין לשנות את אורח חייו, מבקש לנהל אורח חיים תקין, השתלב בפרויקטים של חינוך וטיפול ומעוניין להמשיך ולהשתלב בטיפול במסגרת מאסרו.

יחד עם זאת, לנאשם קושי בהצבת גבולות מהותיים וחיצוניים, הוא הפנים דפוסים שוליים ועברייניים, פיתח דפוסים הישרדותיים ונעדר גורמי תמיכה.

לאור כל האמור המליץ שירות המבחן כי במסגרת גזר הדין יובאו בחשבון גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שמדובר במאסרו הראשון. עוד המליץ כי אם ייגזר עליו עונש מאסר, הוא ישולב בהליך טיפולי מתאים לצרכיו במסגרת מאסרו.

דין ומסקנות:

7. דומה שאין צורך לשוב ולפרט את פגיעתן הרעה של עבירות הסמים בכלל, ושל אלו המבוצעות לשם הפצתם של הסמים בפרט. בתי המשפט חזרו והזכירו כי כל אחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הפצת הסמים המסוכנים פוגעת פגיעה ממשית בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. עבירות המבוצעות בחלקיה השונים של השרשרת מביאות להפצתו של סם מסוכן, ומגבירות את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים. בכלל זאת גורמים מעשים אלו לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכתם.

זה מכבר קבע בית המשפט העליון כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."
(ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל 10/12/1995)

חומרה יתרה נודעת לעבירות המבוצעות תוך הדחתם של קטינים לסמים מסוכנים. עבירות אלו חושפות את הקטינים לנגע הסמים ולעולם הסחר בהם, ומציבות אותם בראשו של מדרון חלקלק, שאחריתו מי ישורנו (השוו: ת"פ (מחוזי חי') 7097-08 **מדינת ישראל נ' תורכמאן** 11/11/2008, ע"פ (מחוזי י-ם) 6005/02 **פרץ ציון נ' מדינת ישראל** 20/6/2002).

8. על מנת לעמוד על מידת הפגיעה של עבירות הסמים השונות בערכים החברתיים המוגנים יש לבחון, בין היתר, את כמות הסם בו בוצעה העבירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקת משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."
(ע"פ 5741/11 **סוארכה נ' מדינת ישראל** 20/1/2013)

עוד יש לבחון את טיבו, או סוגו, של הסם בו בוצעה העבירה. אף כי עבירה בכל סם מסוכן פוגעת פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר (השוו: ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** 27/2/2017, בפסקה 9 לפסה"ד).

בנוסף, יש לבחון את מספר הפעמים בהם בוצעו העבירות, ואת היקף ההדחה של הקטין (ע"פ 507/12 **שחתות נ' מדינת ישראל** 1/8/2013, ע"פ 2308/00 **מדינת ישראל נ' סלימאן** 25/5/2000).

בעניינו של הנאשם מתקיימות מספר נסיבות המעמיקות את מידת הפגיעה בערכים המוגנים. כך, הנאשם ניצל את המצוקה האישית והכלכלית בה היה הקטין שרוי, על מנת להדיח אותו לבצע עבירות סמים לצורך רווח כספי. הנאשם מימן את הוצאת המלון, מסר לקטין סם, הנחה אותו לחלק אותו למנות לצורך מכירתו וליווה אותו בתחילת דרכו במכירת סמים. הקטין ביצע כ-10 עסקאות סמים בסם שקיבל מהנאשם.

יחד עם זאת, מתקיימות גם מספר נסיבות לקולא. כך, מדובר בסם שאינו במדרג הגבוה של החומרה, בכמות ובתמורה שאינן גבוהות מאוד. ההנחיות הממוקדות והשוטפות בדבר עסקאות הסמים ואופן ביצוען נמסרו לקטין על ידי נאשם 1 ולא על ידי הנאשם, הנאשם אמור היה לקבל חלק בלבד מהתמורה שהתקבלה ממכירת הסם, בסכום שאינו ידוע, ופרק הזמן בו בוצעו העבירות עמד על 5 ימים בלבד.

9. העובדה שהצעתו של הנאשם לקטין הועלתה על ידו לאחר שהקטין סיפר לו על מצוקותיו, מלמדת כי

היא לא נעשתה לאחר תכנון מראש. אולם, הזמנת החדר בבית המלון, אספקת הסם, ההנחיה לחלוקתו למנות והפניית נאשם 1 להדרכתו המפורטת, אינן פעולות המבוצעות באופן ספונטני או אקראי, אלא לאחר מחשבה ותכנון.

לנאשם חלק משמעותי בעבירות של הדחת הקטין לסמים מסוכנים וסחר בסמים. אמנם, נאשם 1 הוא זה שהנחה את הקטין באופן שוטף בנוגע לביצוע מעשי הסחר וקיבל ממנו את התמורה שהתקבלה מעסקאות הסמים. אולם, הנאשם הוא שגייס את הקטין לשם ביצוע העבירות, ליווה אותו בתחילת דרכו, מסר לו תשלום לשכירת חדר במלון וסם, והנחה אותו לחלק את הסם. כמו כן, הנאשם אמר היה לקבל חלק מהתמורה האמורה.

הנאשם הוא האחראי הבלעדי למעשה העבירה של החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, והוא הנושא באחריות לו.

על הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה עמדנו לעיל. בנסיבות בהן הקטין אכן פעל במסגרת עבירות הסמים, ומכר סמים לרוכשים שונים, יש להניח כי אלו היו גם הנזקים שנגרמו בפועל כתוצאה מביצוען.

10. לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (בנוגע לעבירה של הדחת קטין לסמים מסוכנים וסחר בסמים ראו: ע"פ 1507/12 שחתות נ' מדינת ישראל 1/8/2013, ע"פ 2308/00 מדינת ישראל נ' סלימאן 25/5/2000, ע"פ 1653/98 אלחסוב נ' מדינת ישראל 14/9/1999, ת"פ (מחוזי חי') 36933-03-17 מדינת ישראל נ' אחמד 9/7/2017, ע"פ (מחוזי י-ם) 6005/02 פרץ ציון נ' מדינת ישראל 20/6/2002, ת"פ (שלום י-ם) 30643-03-18 מדינת ישראל נ' יעקובשוילי 9/10/2018, ת"פ (שלום י-ם) 54205-05-15 מדינת ישראל נ' משלי 4/5/2017, ת"פ (שלום י-ם) 4258-07-15 מדינת ישראל נ' סברדלוב 27/3/2017. בנוגע לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה לעצמית ראו: רע"פ 1830/16 רקיבי נ' מדינת ישראל 11/4/2016, רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל 22/1/2015, רע"פ 10423/09 שורר נ' מדינת ישראל 26/4/2010, רע"פ 2590/10 שגיא נ' מדינת ישראל 8/4/2010, ת"פ (שלום ת"א) 54653-07-12 מדינת ישראל נ' נאביאן 24/2/2014, ת"פ (רמ') 34974-01-12 מדינת ישראל נ' מזרחי 28/2/2013), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

11. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, במיוחד לנוכח גילו הצעיר. עוד יש להביא בחשבון את הודאתו שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, אשר ייתרה את הצורך בהעדתו של הקטין, וחסכה מזמנם של העדים האחרים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת. בנוסף עומדים לימינו של הנאשם האחריות שנטל על מעשיו, הצער והחרטה שביטא, נסיבותיו האישיות הלא פשוטות המפורטות בתסקיר, הרצון שביטא לשנות את אורחות חייו,

נכונותו להשתלב בטיפול במסגרת מאסרו ועברו הפלילי הנקי.

לאור כל האמור, ועל מנת לעודד את הנאשם לפתוח דף חדש בחייו, כפי שביקשה ההגנה, אני מוצא להעמיד את העונש המתאים לנאשם על הרף התחתון של מתחם הענישה הנ"ל.

12. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, החל מיום מעצרו (13/9/2018).

ב. מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪, או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים מיום 3/11/2019. אולם, אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו, תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

הסם יושמד.

ככל שהדבר ניתן, שב"ס ישלב את הנאשם בהליך טיפולי מתאים במהלך מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' אדר א' תשע"ט, 07 מרץ 2019.